

[Kirsten Lee]

Jeg synes, man skal være sig for at indlemme voksenlivets kriser i behandlerapparatet. I en tid, hvor vi i øvrigt taler om, at tingene skal være tværfaglige, og hvor vi prøver at nedbryde skranker og barrierer af den ene eller den anden art, kan jeg ikke se nogen indlysende årsag til, at vi skal have et overvejende statsligt finansieret beholdersystem til nogle mennesker med psykiske lidelser og derudover et amtskommunalt finansieret beholdersystem, hvor der også kommer mennesker med psykiske lidelser.

Det er ikke vores opfattelse, at der er behov for flere behandlere. Det, der er behov for, er, at vi hjælper med at skabe sociale netværk, hvor mennesker kan trives, hvor der kan udvikle sig aktiviteter af mange forskellige slags, og der behøver faktisk ikke altid at være en eller anden psykoterapeut for bordenden.

Der er en udvikling i gang i amter og kommuner. Der er ikke nogen, der hæmmer den udvikling, men vi bør bruge kræfterne på at etablere sociale netværk i stedet for på at anbringe psykoterapeuter for bordenden hos en gruppe, som måske ikke engang kan kaldes patienter eller psykisk syge.

Duetoft (CD):

Fru Kirsten Lee har øjensynlig ikke hørt, hvad der foregik i den debat om psykiatriske patienters forhold, som vi havde i efteråret. Jeg synes også, at det er betænkeligt, at alle andre ordførere end den radikale øjensynlig godt kunne finde ud af, hvad der mentes med forslaget. Det kunne være, vi på et tidspunkt skulle tage en snak om det. Det er åbenbart ikke forslaget, det er galt med.

Dette er et akut problem, og jeg synes egentlig, det er ganske fantastisk at høre både ministeren og flere af regeringspartierne ordførere sige, at vi må vente et stykke tid på, at vi får nogle tilbagemeldinger, for vi skal lige vide, hvad det er, der foregår, hvor stort problemet er, og om der overhovedet er noget problem. Jeg synes, vi har fået nogle ganske stærke tilbagemeldinger, bl.a. i weekenden fra en overlæge på Nordvang og fra Sundholm, hvor man i begge tilfælde meddelte, at i hundredvis af unge skizofrene i øjeblikket gik for lud og koldt vand, fordi de ikke kunne bo alene og man manglede noget at sluse dem ud til. Det var meldingen, og det var ikke første gang, den kom.

Jeg husker fra psykiatridebatten i efteråret, hvor det var sundhedsministeren, vi diskuterede med, at socialministeren ganske kort tid inden, jeg tror en 3-4 dage, havde været i pressen med, at man nu havde fået så mange mennesker blandt førtidspensionisterne, der var psykisk belastet, og at der var så voldsomme problemer, at man nærmest måtte holde krisemøde i Socialministeriet om sagen. Der har også siden den tid været en lang række eksempler fremme i offentligheden. Så siger et flertal i dag, at vi lige skal vente på at få nogle meldinger tilbage.

Jeg synes egentlig, at det må undre en smule, og jeg har i al stilfærdighed sørget for, at Nordvangssagen nu bliver fulgt op i Københavns Amtsråd, for jeg har i dag gennem Amtsrådet bedt om at få en udbygning af sagen, for det kan ikke være rigtigt, hvis man i et amtsråd eller i Folketinget kan sidde de meldinger overhørig, der kom i weekenden.

Vi synes altså ikke, der er nogen grund til at vente, og lysten til at vente var jo heller ikke så stor, da der skulle nedlægges sengepladser på de psykiatriske afdelinger, det kunne man meget hurtigt. Faktisk har man nedlagt så mange, at det er en af grundene til, at man, når man kun har vedtaget den ene del af decentraliseringen af det psykiatriske system, selvfølgelig får et problem med den anden, for man ved ikke, hvor man skal have menneskene henne. Derfor vil de komme til at bo alene i nogle små lejligheder et eller andet sted, og derefter får vi dem igen tilbage på de store institutioners lukkede afdelinger, fordi de bliver svingdørspatienter. Man ventede altså ikke, da man skulle nedlægge, men nu, hvor man skulle forsøge at redde de mennesker til en fornuftig tilværelse igen, vil man åbenbart gerne vente, og det kan vi ikke forstå.

Jeg synes egentlig, det var lidt fascinerende at høre Fremskridtspartiets ordfører sige, at dette også var skattetrykkets skyld. Meget kan skattetrykket vel beskyldes for, men det er vel strengt taget ikke skyld i alt i denne verden.

Det er værd at understrege, at den gruppe mennesker, vi taler om, er de hjemløse. Det er poseherrerne og posedamerne, de mennesker, der går for lud og koldt vand. Hvis nogen af dem overhovedet gider høre efter, hvad der foregår herinde, må de undre sig over, at et flertal i Folketinget kan sige, at vi lige må vente på nogle tekniske forklaringer fra forskellige ste-